

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 2. De praxi seu exercitio perfectionis votorum in communi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Serm. 30.

Beati clavi, veræ Paradisi estis claves: *Clavus factus est clavis referans*, ait S. Bernard. Et beatus ob quam Sacri Doctores Religionem vocant *genus martyrij horrore mirus; sed diuturnitate stius*. Si in martyrio infertur mors corpori, & turque vita, quam recipiebat ab anima; in Religione per sacra vota mors pariter infertur animæ, & vita, affectus scilicet Mundi, & superflui, & eius alia substituitur longè melior, quæ est *Vtinam non sibi vivat; sed et, qui pro se moriturus est, & resurrexit*. Finis igitur Religiosi emulatio & perfectio est: Media verò, perfectio est observantiâ.

Differamus nunc de modo exercendi cam: per universali, deinde in particulati.

CAP. II.

De praxi seu exercitio perfectionis in communi.

PRImò supponendum est consilium, quod S. Hieronymus dedit Paulino: *Noli in te mecum contentus sis: totum summum, totum perfectum adera*. Religiosus Divinæ Gratiæ munusculum generoso animo ad omnem perfectionis gradum aspirare debet, exiguo non contentus, nec seipsum ei que in Christo tradita, quæ fuit concinuis quidam exemplum tradita, quæ fuit concinuis quidam paupertatis & obedientiæ. Quo titulo appellatur Passio ejus in monte Thabor: *Loquebatur autem de S. Ignatio Lojolâ legitur, quod de seipso dicebat: Se vivere non posse, si quid in anima non inveniret, & non omni ex parte Divinum adverteret.*

Secundò, magni faciendæ sunt, & æstimandæ sunt virtutum virtutes, veluti consecratiæ, & Divinæ Christi, & propter Divinum consecratiæ Deificæ effectæ, De Paupertate affecta S. Bernardus

In ejus
vitâ,

nam in suo corpore. Christus dedicavit Paupertatem :
quod idem de aliis virtutibus verificari potest. Ex hac
affirmatione progenerabitur amor & desiderium perfe-
ctionis & puritatis votorum.

Tertio, quia hae virtutes tanquam consecratae & Dei-
ficatae in Christo vim & efficaciam obtinere conse-
crandieriam, & quasi Deificandi ipsum Religiosorum :
Dvorum quoddam vas efficitur, totum Divino usui
consecratum & dedicatum. Et quemadmodum calix
consecratus, & ad altaris usum deputatus absque sacri-
lego hauri possit applicari ad alium usum prophanum ;
ita Religiosus totus Dei servitio dedicatus minime se
impudenter debet servitio Mundi.

Serm. 4. de
mon. instit.

Consecratio facta per vota, est totalis subiectio, ut do-
ct. S. Thomas, ad Divinum famularum : totalis sub-
iectio, inquit, non dividenda cum aliis, independens
a divinis, voluptatibus, honoribus, cunctisque rebus
Mundanis.

1.2. q. 88.
4.7.

Quarto, ut vota in propria compareant pulchritudi-
ne & nobilitate, in lumine fidei, non sensuum, inspi-
renda sunt. Fides namque docet, paupertatem esse per-
fectam quandam opum divitiarumque caelestium pos-
sessionem: castitatem esse vitae aeternae fruitionem: Obe-
dientiam esse Dominium rerum omnium creatarum.

Quinto, non exiguum confert emolumentum frequens
votorum renovatio, huiusmodi enim holocausta sunt
Deo gratissima : veluti patet in S. Francisco, quando
S. D. M. in signum vororum tria obtulit pulcherrima
pinnimata aurea. In voto Paupertatis Deo, certo
quodam modo, praesentantur omnes divitiae creatae ;
in voto Castitatis cunctae voluptates & oblectamenta
terrae ; in voto Obedientiae omnes honores & dignitates
mundanae.

Sexto, proderit etiam, ea semper gestare parata in
corde & ore, veluti tria arma potentissima contra as-
perrimos ferocium nostrorum hostium. Omnis siquidem
tentatio, aut est contra virtutem Paupertatis, vel
contra Castitatem, vel contra Paupertatem : ergo si
superbiae commoditatis tentaberis desiderio, responde :
Provo Paupertatem ; si desiderio oblectamenti sensualis,
etiam

Ioan. 1.

etiam liciti, infestaberis, voto castitatis te
 dicendo: *Voveo Castitatem*: si propria auctoritate
 propriaque voluntate & iudicio; cape arma Ob-
 tinent, & d.c: *Voveo Obedientiam*. Et hoc est
 qua vincit Mundum, Fides nostra, Fides nostra
 rum. *Quis est, qui vincit Mundum, nisi qui*
quoniam IESVS est Filius DEI; Ratio, locum
 gelicam D. est, quia qui credit in Christum
 Deum, consequenter credit, quod in Christo
 summi boni, ergo non fuit d. filius veri boni
 veri mali, & cum hoc cuncta evincit tentatione
 Bino namque armorum genere Mandos nos
 & impugnat: alluciendo bonis civitatum, vultu
 honorem: & terrendo malis Paupertatis, Cetera
 & Obedientia. Verum vincit Fides nostra
 contemnit illa bona, quia non verata, cum non
 in Christo. Nos igitur impugnat Mundus
 alluciendo; at non expugnat: nos vincimus
 factis munitis votis.

Septimo, super omnia perfecta votorum
 tia necessaria est totalis quaedam renuntiatio
 propriaque virium, ac omnimoda fiducia
 vocationis, non speculativa modo, sed etiam
 credendo intellectu, & voluntate etiam optinendo
 tendoque omnimodam hanc dependentiam
 gratia: semper, & in omni eventu Divina
 opem & auxilium. Accales, opinione D. Christi
 sunt pauperes spiritu, *Qui semper adiuvantur*
mendicantes. Unde ex textu Graeco, loco
 peros, vertitur, & legitur: *Beati Mendicis*.
 crescit hac dependentia, eo perfectior est
 randi. *Tandem est aliquid homo, affirmat*
stinus, quamdiu haeret illi, à quo factus
Si certissimum est, & veritas Fidei, quod sine
boni possumus facere, veluti dixit Salvator
tionae possibile erit, quod sine Deo aliquid
mus? Semper igitur nobis est confidendum
recurrendum ad Deum, petendum Divinum
lium: rogemus Dominum, ut det nobis
pauperem, spiritum castum, spiritum obtemperantem

perfectam in Divinâ Gratiâ fiduciam, ac de nobis-
 recipi diffidentiam,
 Ultimo, necessaria est cooperatio nostra, ut neque
 in minimis velimus deesse Divinæ Gratiæ: qui est fi-
 delis in parvis & minimis, à Divinâ Gratiâ promo-
 vetur ad majora. Qua de causa magno cum funda-
 mento ait D. Anselmus: *Custodia, vel negligentia S. Ansel.*
in votorum, signum est observantia, vel inobservantia
in Religione. Unde intert Cæcilius: Non est minimum Casarius.
voluntate minima. Ratio, quam adducunt Theologi,
est, quia defectus parvus, tamen parvus & minimus
est in genere offensa Dei, ac disponit ad defectus & ex-
cessus majore, & quamvis non tollat gratiam; tollit
inter fervorem, tollit enim auxilia Dei specialia, ad
operandum cum favore necessaria. Quare omni co-
ntinua & studio fugere debemus cunctos defectus etiam
minimos contra vota Paupertatis, Castitatis & Obe-
diæntiæ, memores illius sententiæ Iusebii: Venire Eusebium.
in Religione, summa perfectio est; non perfecte vivere
in votorum in genere. Dicamus modo de exercitio co-
ntinuum in particulari.

CAP. III.

De perfecta observantiâ Votorum in particulari.

De Paupertate.

Primo, perfectio Paupertatis consistit in quinque
 expropriationibus: prima est expropriatio domi-
 ni; secunda, usus proprietari; tertia, usus super-
 flui; quarta, certi alicujus necessarii; quinta, af-